

Midrash Tehillim

מדרש תהילים

Midrash Tehillim / Psalms 69 | מדרש תהילים סט

Midrash

מדרש

Midrash Tehillim 69, Part 1

1. For the leader; upon Shoshannim. A Psalm of David. Save me, O God; for the waters are come in unto the soul (Tehillim / Psalms 69:1-2). These words are to be considered in the light of what Scripture says elsewhere, How fair and how pleasant are you, O love, for delights (Song 7:7) that is, How fair and pleasant were the children of Israel when they stood at the sea and beheld the Holy One blessed be He. As Scripture says, And Israel saw the great work which the Lord did upon the Egyptians, and the people feared the Lord, and believed in the Lord, and in His servant Moshe (Shemot / Exodus 14:31). Indeed, whenever the children of Israel behold the Holy One blessed be He, how fair and pleasant they are. They behold God as He gave them the Torah at Sinai, and all of them became upright persons, as is said, He lays up sound wisdom for the upright (Mishley / Proverbs 2:7); Scripture also says, Do good, O Lord, unto those that be good, and to them that are upright in their hearts (Tehillim / Psalms 125:4). The behold the Lord come into the Tent of Meeting, and they became righteous, as is said, Rejoice in the Lord, O you righteous (Tehillim / Psalms 33:1). They beheld God upon the waters of the sea and they became Shoshannim, lilies, as is said, For the leader; upon Shoshannim. And when Shoshannim? When, as the Psalm says, they prayed, Save me, O God; for the waters are come in unto the soul.

Midrash Tehillim 69, Part 2

2. I sink in deep mire, where there is no standing; I am come into deep waters where the floods overflow me (Tehillim / Psalms 69:3). Deep mire alludes to the exile in Babylon. For Babylon is the miry deep in Thus says the Lord that says to the deep, be dry (Isaiah 44:27). The words where there is no standing allude to the exile in Media and in Persia, deep waters to the exile in Greece, and floods to the exile in wicked Edom. The verse I am weary with my crying; my throat is dried (Tehillim / Psalms 96:4) together with the remaining

מדרש תהילים פרק סט סימן א

א למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש. זהו שאמר הכתוב מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים (שה"ש שיר השירים ז ז), ישראל יפים ונעימים, עומדים על הים ורואין להקב"ה, וכן הוא אומר וירא ישראל את היד הגדולה (שמות יד לא), וכל זמן שישראל רואין להקב"ה הם יפים ונעימים, ראו אותו בסיני [כשנתן להם התורה], נעשו כולם ישרים, שנאמר יצפון לישרים תושיה (משלי ב ז), ואומר הטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם (תהלים קכה ד), ראוהו נכנס לאהל מועד נעשו צדיקים, שנאמר רננו צדיקים בה' (שם תהלים לג א), ראו אותו על הים נעשו שושנים, שנאמר למנצח על שושנים, אימתי הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש.

מדרש תהילים פרק סט סימן ב

ב טבעתי ביון מצולה. בגלות בבל, וכן הוא אומר (לאמר) [האומר] לצולה חרבי (ישעיה מד כז). ואין מעמד. בגלות מדי ופרס. באתי במעמקי (מצולה) [מים]. בגלות יון. ושבולת שטפתי. בגלות אדום הרשעה. יגעתי בקראי נחר גרוני. וכל המזמור על דוחק הגלות הזה, אין לי אלא להתפלל, לפי שנאמר

verses of the Psalm alludes to the oppression of the present exile, there is nothing else I can do except pray, for it is said, But as for me, let my prayer be unto You, O Lord, in an acceptable time (Tehillim / Psalms 69:14). Rabbi Jose son of Halafta taught that there are set times for prayer. What is an acceptable set time? The hour when a congregation prays. And thus Scripture says, In an acceptable time have I heard You (Isaiah 49:8). Deliver me out of the mire, and let me not sink (Tehillim / Psalms 69:15); that is, deliver me out of the punishment of hell, of which it is said He brought me up also out of the tumultuous pit, out of the miry clay.

ואני תפלתי לך ה' עת רצון. אמר ר' יוסי בר
חלפתא עתים הם לתפלה, ואימתי עת רצון, בשעה
שהציבור מתפללין, וכן הוא אומר בעת רצון
עניתך (ישעיה מט ח). הצילני מטיט ואל אטבעה.
מדינה של גיהנם, שנאמר ויעלני מבור שאון מטיט
היון (תהלים מג).